

Zazvonil ráno zvonek u dveří,
nechápu, že jdu vůbec otevřít.
Vždyť návštěvy mi hrůzu nahání,
ve dveřích se listonoš uklání.

Podal mi dopis, jehož obsah zněl,
abych se nad sebou zamyslel.
Takhle žít přece není normální,
byla to stížnost na moje chování.

Nemůžu říct, že mi to nevadí,
ty cizí oči nade mnou, že bdí.
Někdo mě hlídá a já nevím sám,
před kým se vlastně doma zamykám.

Tak se ptám, proč právě já,
to mě vážně dojímá,
za váš zájem díky vám, díky vám ...

Přišel mi dopis, podivný dopis.
Byl to ten z dopisů, z těch,
co jim chybí podpis.
Podivný dopis, co nemá podpis.
Napsal ho přítel a já
můžu se v něm dočíst,
můžu se dočíst ...
To co se nemá a co se má,
jak se co dělá a kdo jsem já.

Přišel mi dopis, podivný dopis.
Byl to ten z dopisů, z těch,
co jim chybí podpis.
Podivný dopis, co nemá podpis.
Napsal ho přítel a já
můžu se v něm dočíst,
můžu se dočíst ...
To co se nemá a co se má,
jak se co dělá a kdo jsem já.

Na chvíli pohrávám si s nápadem
o pádné konfrontaci s autorem.
Pak ale mávnu rukou, čert to vem,
úder mu vracím drzým úsměvem.

Tak se ptám, proč právě já,
to mě vážně dojímá,
za váš zájem díky vám, díky vám ...

Přišel mi dopis, podivný dopis.
Byl to ten z dopisů, z těch,
co jim chybí podpis.
Podivný dopis, co nemá podpis.
Napsal ho přítel a já
můžu se v něm dočíst,
můžu se dočíst ...
To co se nemá a co se má,
jak se co dělá a kdo jsem já.

Přišel mi dopis, podivný dopis.
Byl to ten z dopisů, z těch,
co jim chybí podpis.
Podivný dopis, co nemá podpis.
Napsal ho přítel a já
můžu se v něm dočíst,
můžu se dočíst ...
To co se nemá a co se má,
jak se co dělá a kdo jsem já.

To co se nemá a co se má,
jak se co dělá a kdo jsem já.

To co se nemá (to co se nemá) a co se má (a co se má),
jak se co dělá (jak se co dělá) a kdo jsem já (a kdo jsem).

To co se nemá (to co se nemá) a co se má (a co se má),
jak se co dělá (jak se co dělá) a kdo jsem já (a kdo jsem).

To co se nemá (to co se nemá) a co se má (a co se má),
jak se co dělá (jak se co dělá) a kdo jsem já (a kdo jsem).